

בענין:

התנועה להגיונות שלטונית ע"ר 9-522-036-58
ע"י ב"כ עוה"ד עדי מוסקוביץ /או שלומי אבני /או אחי
פלג, כהן, דויטש, מוסקוביץ - עורכי דין
מדרך מנחם בגין 52 תל אביב 67137
טל': 03-6372500; פקס: 03-6372520

המבקשת

- נגד -

עיריית חולון
מרחוב ויצמן 58 חולון

המשיבה

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

[סעיף 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006]

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

- א. לאשר את הגשת התביעה המצורפת כתובענה ייצוגית בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 [להלן - "חוק התובענות"]. כתב התביעה ובקשה זו ביחד יכוננו להלן: "התובענה".
העתק כתב התביעה מצורף לבקשה זו ומסומן במלים - "כתב התביעה".
- ב. לקבוע כי הקבוצה המיוצגת בתובענה תכלול את כל מי שהמשיבה [להלן גם - "העירייה"] גבתה ממנו "אגרת פינוי אשפה" [להלן - "האגרה"], מכוח חוק העזר לחולון (מניעת מפגעים ושמירת הסדר והנקיון), התשמ"ב-1982 [להלן - "חוק העזר"], ב-24 החודשים שקדמו להגשת התובענה.
מצ"ב כנספח 1 העתק חוק העזר.
- ג. לקבוע כי עילות התובענה הן כדלקמן:
1. עילות תביעה מדיני עשיית עושר ולא במשפט;
  2. גביית תשלומי חובה בניגוד לחוק או בחריגה מסמכות;
  3. עילות מתחום הפרת חובת תום הלב הכללית;
  4. עילות מתחום המשפטי המנהלי;
  5. עילות תביעה נזיקיות על-פי פקודת הנזיקין [נוסח חדש];
- ד. לקבוע כי התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה - היינו עוולות, מעשים /או מתדלים שהמשיבה ביצעה שלא כדין כלפי חברי הקבוצה בתקופת התביעה.
- ה. לקבוע כי הסעדים המבוקשים הם סעד כספי וסעד הצהרתי, כמפורט להלן:

(1) סעד כספי

השבת כל אגרות האשפה שהמשיבה גבתה מחברי הקבוצה ב-24 החודשים שקדמו להגשת התובענה [להלן - "תקופת התביעה"], בצירוף הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ס-1980 [להלן - "חוק הריבית"].

(2) סעד הצהרתי נלווה

לקבוע ולהצהיר כי המשיבה אינה רשאית להמשיך ולגבות את אגרות האשפה מכוח חוק העזר.

1. להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בהתאם להוראות חוק התובענות.
  2. לקבוע את שכר-טרחתם של ב"כ המבקשת הח"מ וכן גמול מיוחד למבקשת בערכאה זו.
  3. ליתן הוראות נוספות בדבר הדיון בתובענה כפי שימצא לנכון בית המשפט הנכבד.
  4. לחייב את המשיבה בהוצאות הדיון בבקשה זו, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו כדין.
- כל ההדגשות אינן במקור, אלא אם צוין אחרת במפורש.

כל הטענות נטענות במצטבר או לחלופין, בהתאם להדבק הדברים והקשרם.

א. פתח דבר - הצדדים ותמצית התובענה

1. העירייה הינה רשות מקומית כמשמעה בפקודת העיריות [נוסח חדש] [להלן - "הפקודה"].
2. העירייה גובה מזה שנים את האגרה מכוח סעיף 38 לחוק העזר, בעד כל פינוי של "כלי-אשפה", באחד משלושת התעריפים שנקבעו בתוספת לחוק העזר לפי קיבולת הכלי (בלי קשר לתכולתו בפועל). סעיף זה בחוק העזר קובע במפורש כי האגרה תשולם לעירייה בנוסף לתשלום הארנונה.
3. העירייה אינה גובה את האגרה מכל מחזיקי הנכסים בתחומה, אלא רק מהמחזיקים ב"מפעל", אשר הגדרתו הרחבה בסעיף 1 לחוק העזר חובקת למעשה סוגים רבים של עסק בתחום שיפויי.

4. בתמצית, המבקשת תטען שהעירייה גובה את האגרה - קיצונית, הואיל ובהתאם לדין ולפסיקה - אשפה רגילה (על -

7. חשוב עוד לזכור כי העירייה גובה מחברי הקבוצה ארנונה בשיעור גבוה בהרבה לעומת מחזיקי נכסים למגורים, בהתאם לסוג העסק. לכן גם אם כמות אשפה רגילה של עסק (בגודל של דירת מגורים ממוצעת) תיחשב גדולה לעומת כמות אשפה רגילה של דירת מגורים (ממוצעת), לא די בכך בלבד כדי להצדיק את גביית האגרה.

8. ודוק: העירייה גובה את האגרה מחברי הקבוצה בלבד ובגין כל כמות אשפה, ממש "מבדל הסיגריה הראשון" [ראו להלן הגדרת "אשפה" בחוק העזר], למרות שלא קבעה בחוק העזר קריטריונים לקביעת עלויות פינוי אשפה עודפת, שרק בכפוף ליישומם היתה אולי יכולה לגבות אגרת פינוי אשפה. על-פי חוק העזר של המשיבה האשפה היא "חריגה" מהמטר המעוקב הראשון. אמור מעתה כי בהעדר קריטריונים בחוק העזר נגועה גביית האגרה כמעט בכל עלויות הפסלות הידועות מתחום המשפט המנהלי.

9. ודוק אף זאת: העירייה גובה מחברי הקבוצה ארנונה בשיעור גבוה בהרבה מאשר ממחזיקים בנכסים למגורים, בהתאם לסוגי העסק השונים. הדעת נותנת, ואכן זוהי ההלכה הפסוקה, כי לפחות חלק מההפרש נועד לשמש לכיסוי עלויות פינוי אשפה רגילות של העסק. כשהארנונה היא חריגה, האשפה היא "רגילה".

10. ודוק היטב: העירייה יודעת מזה שנים שגביית האגרה [להלן - "הגבייה"] מנוגדת לדין, ולמצער לוקה בחוסר סבירות קיצונית ובאפליה.

11. מסיבה זו כבר בשנת 2007 אישרה מועצת העיר את חוק העזר לחולון (פינוי פסולת) התשס"ח-2007 [להלן - "חוק העזר החדש"], במטרה לכאורה לייחד את גביית האגרה לכיסוי הוצאות אשפה עודפת בלבד, ועל יסוד נתשיב המבסס את התעריפים לכיסוי עלויות כאלה בלבד.

הפרוטוקול ישיבת מועצת העיר מיום 2.12.07 [להלן - "הפרוטוקול"].

החדש, מן הסתם מפני שנפלו בו לדעתה פגמים.

15. המבקשת אינה נדרשת להסדר החדש שחוק העזר החדש מבקש לקבוע, שכן הוא טרם אושר ופורסם, וממילא אינו בתוקף. להשלמת התמונה יצוין כי מהאמור בפרוטוקול הנ"ל עולה שהעירייה ידעה היטב שעליה לגבות אגרה רק עבור פינוי אשפה עודפת, קרי כמות שמעל זו שמפונית במסגרת הארנונה. עוד עולה, כי חוק העזר המוצע מיישם אמנם מדדים הקשורים בשטח ובכמות האשפה, ביחס למשקי הבית, אולם ככל הנראה עושה זאת לאחר שהכניס למעגל החייבים גם כאלה המוציאים אשפה בכמות קטנה משל משקי הבית בממוצע למ"ר. מכל מקום, ברור שאין בכך כדי לרפא את הגביה הבלתי-חוקית הנמשכת מזה שנים בידיעה ברורה של העירייה על כך שהיא אינה סבירה ואינה מתיישבת עם הדין.

16. המבקשת היא עמותה הפועלת מספר שנים בתחומי המשפט המנהלי והציבורי וחרטה על דגלה לטפח, לקדם ולהשריש נורמות של מנהל תקין וטוהר המידות בגופי שלטון מינהליים, ולהגן על זכויות האזרחים מול מוסדות השלטון. בין פעולותיה ניתן לזהות התמקדות בנושאים אזרחיים שונים לתועלת אזרחי המדינה. על פועלה של המבקשת ועמידתה על המשמר בכל הקשור להתנהגות שלטונית תקינה ותוגנת, לרבות **בשלטון המקומי**, ניתן ללמוד למשל משורה של מקרים שנדונו בבית המשפט העליון.

ע"א 1518/02 **התנועה להגינות שלטונית נ' עיריית בני ברק**, נבו: ביהמ"ש העליון ציווה על העירייה למסור העתק דו"חות חודשיים בנושא אכיפת חוק התכנון והבניה לאחר שנמצא כי מעולם לא נערכו;

בג"צ 1829/05 **התנועה להגינות שלטונית ואח' נ' מועצת הרבנות הראשית ואח'** ובג"צ 3336/04 **התנועה להגינות שלטונית ואח' נגד מועצת הרבנות הראשית ואח'**, נבו: העתירות הביאו לרפורמה בכל הקשור במעמד "כשרות" של הרבנות הראשית וניתן צו-על-תנאי בענין ניתוק הקשר הכספי בין משגיחי כשרות לבעלי עסקים, הסמכת משגיחי כשרות ועוד;

בג"צ 135/02 **התנועה להגינות שלטונית ואח' נ' שר המשפטים** (9.9.02): בעקבות העתירה חלה הפחתה ניכרת באגרת בית המשפט לעניינים מנהליים;

בג"צ 476/02 **התנועה להגינות שלטונית נ' עיריית בני ברק** (אוחד עם בג"צ 6273/01 **נגד עיריית ירושלים** ובג"צ 5671/01 **נגד עיריית תל אביב**), מאגר Data: ביהמ"ש העליון אימץ נוסח שהוצע ל"נוהל הפעלת הסמכות לנתק מים", בו נקבעו קריטריונים לניתוק המים לצרכני רשויות מקומיות. בנוסף הונחו עובדי עיריית בני ברק לאפשר לתושבים לשלם חובות צריכת מים בנפרד מחובות ארנונה.

בג"צ 1527/06 **התנועה להגינות שלטונית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'**, נבו: ביהמ"ש העליון הורה להגביל את מספר הנוסעים באוטובוסים בין-עירוניים, למען צמצום תאונות הדרכים בישראל.

בג"צ 5122/06 **התנועה להגינות שלטונית נ' שר המשפטים ואח'**, נבו: בעקבות הגשת העתירה המדינה הודיעה שתפסיק לגבות אגרת רישום פרוטוקול בביהמ"ש העליון ונעשו שינויים בדרך ניהולם, במטרה לשקף את מהלך הדיון ככל שניתן, ובהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי וחוק סדר הדין הפלילי.

17. המבקשת מגישה תובענה זו בתורת "ארגון", כמשמעו בסעיף 2 לחוק התובענות, לאחר שהתברר כי חברי הקבוצה חוששים להציב את עצמם כנגד העירייה בחזית התובענה הייצוגית המוגשת לאכיפת הדין.

18. בהקשר זה יצוין כי ב"כ המבקשת, עו"ד מוסקוביץ, שוחח עם מספר חברים בקבוצה, שתמכו בהגשת התובענה אך סירבו לייצג את הקבוצה בעצמם מתשש פן יבולע להם. אחד ממבעלי העסקים שהיה מעוניין מאוד בהגשת התובענה אמר כי מדובר ברשות מקומית "נקמנית" והוא חושש כי הגשת התובענה תביא לביטול (אי חידוש) רשיון העסק שלו.

עוד יצוין שגם חברת מועצת העיר חולון, הגב' יוליה מלינובסקי, שוחחה עם כ- 5 חברים שונים בקבוצה, שתמכו כולם בהגשת התובענה, אולם אף לא אחד מהם העז להיחשף כתובע מייצג. הגב' מלינובסקי (שאינה מתזיקה עסק ולכן אינה חברה בקבוצה) הצליחה לאחרונה במאבק ממושך להביא לביטול גביה בלתי-חוקית אחרת של העירייה (אגרת שמירה), בענין **מלינובסקי הני"ל**.

המבקשת וב"כ סבורים שדווקא העובדה שתובענות ייצוגיות להשבת תשלומי חובה שנגבו בחריגה מסמכות כבר אינן נדירות, ובכמותן דן גם בית משפט נכבד זה, מעידה על עוצמת החשש של חברי הקבוצה מפני עיריית חולון, ומקימה אינטרס ציבורי עקרוני ממעלה ראשונה לדון בתובענה זו לגופה באמצעות גוף שהוא "ארגון".

מצ"ב כנספח 6 תצהיר מאת הגב' מלינובסקי.

19. משראתה המבקשת שהעירייה גובה שנים את האגרה שלא כדין, בניגוד לערכי המבקשת ומטרות מרכזיות בפעילותה, וכן שקיים קושי אמיתי להגשת התובענה באמצעות אדם (לרבות תאגיד), החליטה לטול על עצמה את ייצוג הקבוצה למען השבת הגביה הבלתי חוקית, ובכך להרים תרומה לאכיפת הדין ולשלטון החוק בכלל ובתחום העירייה בפרט. המבקשת סבורה כי הגשת תובענה באמצעות מהווה מסר חשוב כשלעצמו ומסיבה עיקרית זו החליטה להגיש את התובענה.

ב. הגביה נשוא התובענה

20. בהתאם לדו"ח הכספי של העירייה, בשנת 2009 גבתה כ- 8,382,000 ש"ח אגרות אשפה (מתוך חיובים בסך של 12,968,000 ש"ח). באותה שנה גבתה העירייה ארנונה בסך כולל של 410,983,000 ש"ח, מהם כ- 211,369,000 ש"ח ארנונה שלא למגורים (מתוך סך של 692,648,000 ש"ח ו- 311,140,000 ש"ח חיובי ארנונה בהתאמה).

מצ"ב כנספח 7 הקטע הרלבנטי מהדו"ח הכספי של העירייה לשנת 2009.

21. המבקשת מעריכה כי בשנת 2010 העירייה גבתה אגרות אשפה בסכומים גבוהים יותר, לאור כך שבשנה זו סך הכנסותיה מארנונה עלה ל- 414,180,000 ש"ח (מתוך סך חיובים בתקציב של 488,680,000 ש"ח). סכום גבוה עוד יותר העירייה כנראה תכננה לגבות בשנת 2011, לאור כך שבהצעת מסגרת התקציב לשנת 2011 הועלה סך ההכנסות מארנונה ל- 518,350,000 ש"ח.

מצ"ב כנספח 8 תמצית תקציב העירייה לשנת 2010.

מצ"ב כנספח 9 הצעת המסגרת לתקציב העירייה לשנת 2011.

22. מטבע הדברים הנתונים המלאים בענין זה מצויים בידי העירייה.

23. כאמור וכפי שיפורט להלן, בתקופת התביעה הגביה הבלתי חוקית נעשתה בידיעה מלאה של העירייה.

ג. הטיעון המשפטי

ג(1) אגרות והיטלים של רשות מקומית - עקרון כיסוי ההוצאות

24. עקרון "חוקיות המינהל" קובע שכל רשות מקומית רשאית לפעול רק במסגרת הסמכויות שהוקנו לה בחוק המסמך. בבדיקה האם פעולתה חרגה מסמכות, אין בודקים אם יש חיקוק האוסר זאת עליה, אלא אם יש חיקוק שהתיר את הדבר במפורש [א]. וינוגרד רשויות מקומיות א' מהדורה 5 (1998).

גם "נסעין".
 גל כנסיו הוצאות הרשות ספ.
 וזירות מינהליות, ובכלל זאת כאלה שעריה
 זוברת חשמל לישראל ג' עיריית חולון, נבו; בגי"ע 620/82 מועצת
 יו הקבלנים והמונים חולון ל(1) עיריית חולון, נבו; בגי"ע 98/75
 קובץ ג' ראש עיריית בת-ים 889/01 עיריית ירושלים ג' אל עמו ייזום השקעות ובניה,
 340 (סי 23, 30); דני"א 66, 57; ע"א 2687/00 עיריית חיפה ג' מדי"י פ"ד (4) נו"מ 335, 332;
 השלטון המקומי בישראל ואח' ג' משה צרפתי נבו; ת.א. (י-ם) 4076/02 התאחדות הקבלנים
 בישראל ג' עיריית ירושלים, נבו; ת.א. 1043/02 התאחדות הקבלנים והמונים ואח' נגד עיריית באר שבע, נבו (סע' 7); וע (ח)
 ת.א. (בייש) 1006/04 תשהיות נפט ואגרייה בע"מ ג' מ. מקומית קרית וואח' נגד עיריית חולון אגרת שמירה (מטעמים
 29. בענין מלונבסקי חורה בגי"ע כי יתבטל חוק העזר שמכוחו גבתה עיריית חולון אגרת שמירה (מטעמים
 שאינם נחוצים לענייננו), תוך הדגשת העובדה כי באותו מקרה נבדק ונמצא כי הגביה שם היתה מעוגנת
 בתחשיב שעל-פיו שעוריה נקבעו לצורך כיסוי עלויות השירות:

"בפסיקה רבת שנים נקבע כי אין העירייה מוסמכת לגבות מס כללי (למעט
 ארנונה). ושהמונחים 'אגרת' או דמי השתתפות' מחייבים זיקה בין
 התשלום לשירות הניתן בגי"ע" .... וכך סוכם המצב המשפטי הנוכחי לגבי
 היטלי סלילה, הדברים יפים גם כאן בשנינו המחוייבים:
 "...די בדיקה הרופפת המתקיימת בשיטת ההיטלים בכך
 להוציאה מגזרי מס. עם זאת, בהי המשפט הקפידו הקפדה
 יתירה על כך שלא יגרע מזיקה עדינה זו. הקרובה מאוד לגבול
 שבין היטל למס. כך נקבע כי התחשיב העתידי עליו מבוסס
 שיעור ההיטל חייב לסוג התשתיות בגי"ע להעשרת קופת הרשות
 המתוכננת ביחס לא תהפוך לעודן בצורה להעשרת קופת הרשות
 מנת מקום למס... על הרשות לעלות על ההיטלים לעלות על ההיטלים
 ממל מקום למס... על הרשות לעלות על ההיטלים לעלות על ההיטלים
 ההיטלים, בהתאם לעליית מדדי היטליה וההתחווה של תכניות
 התשתית העירונית..." (עניין צרפתי).

G55541-V003

עיר

33. כאמור, העיר 6
 על-ידי משרד הפני-
 שהגביה הנוכחית אינה חו

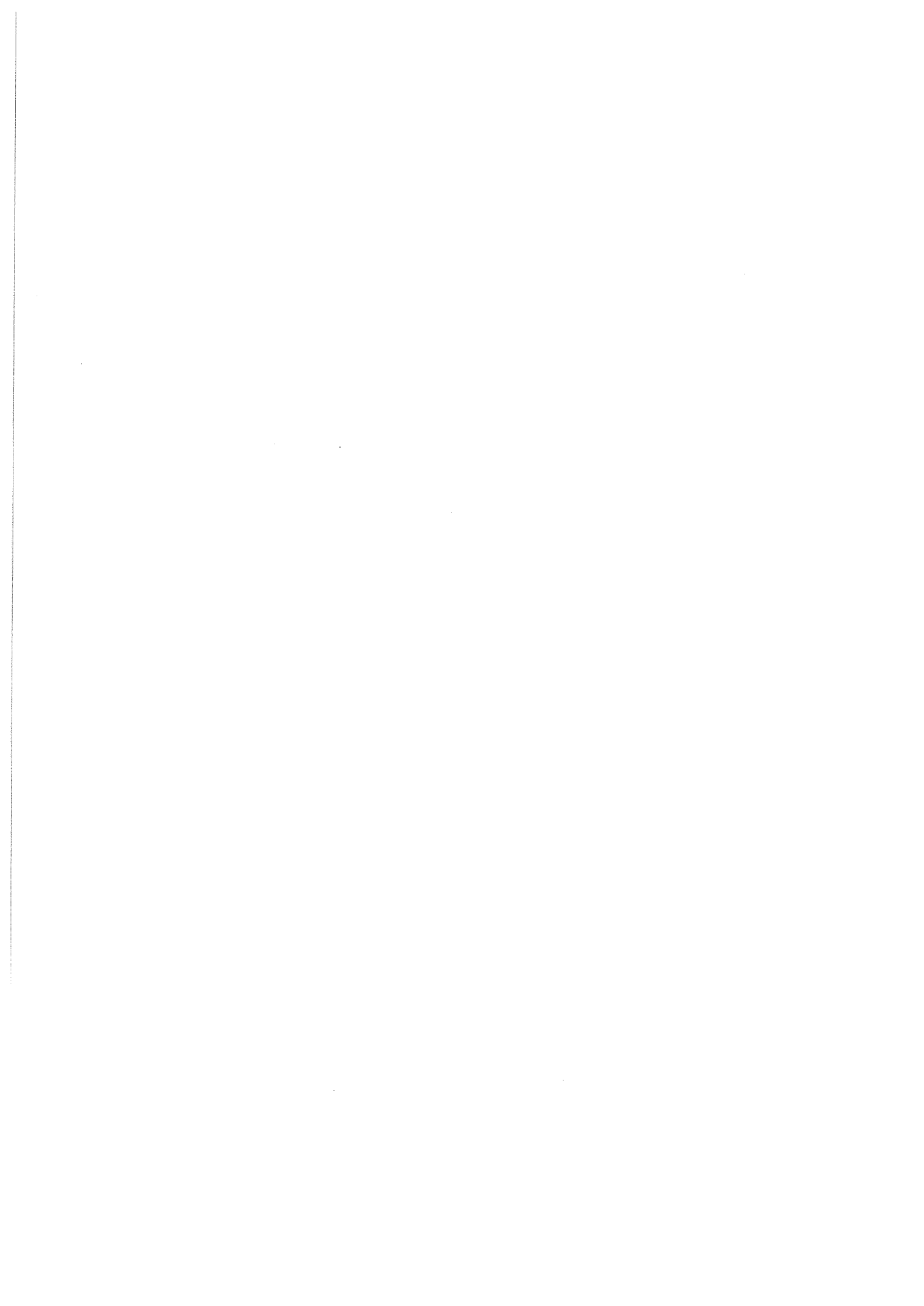
העובדה שתוק העזר החדש טרם
 חוקית, או להצדיק את המשך הגביה, או

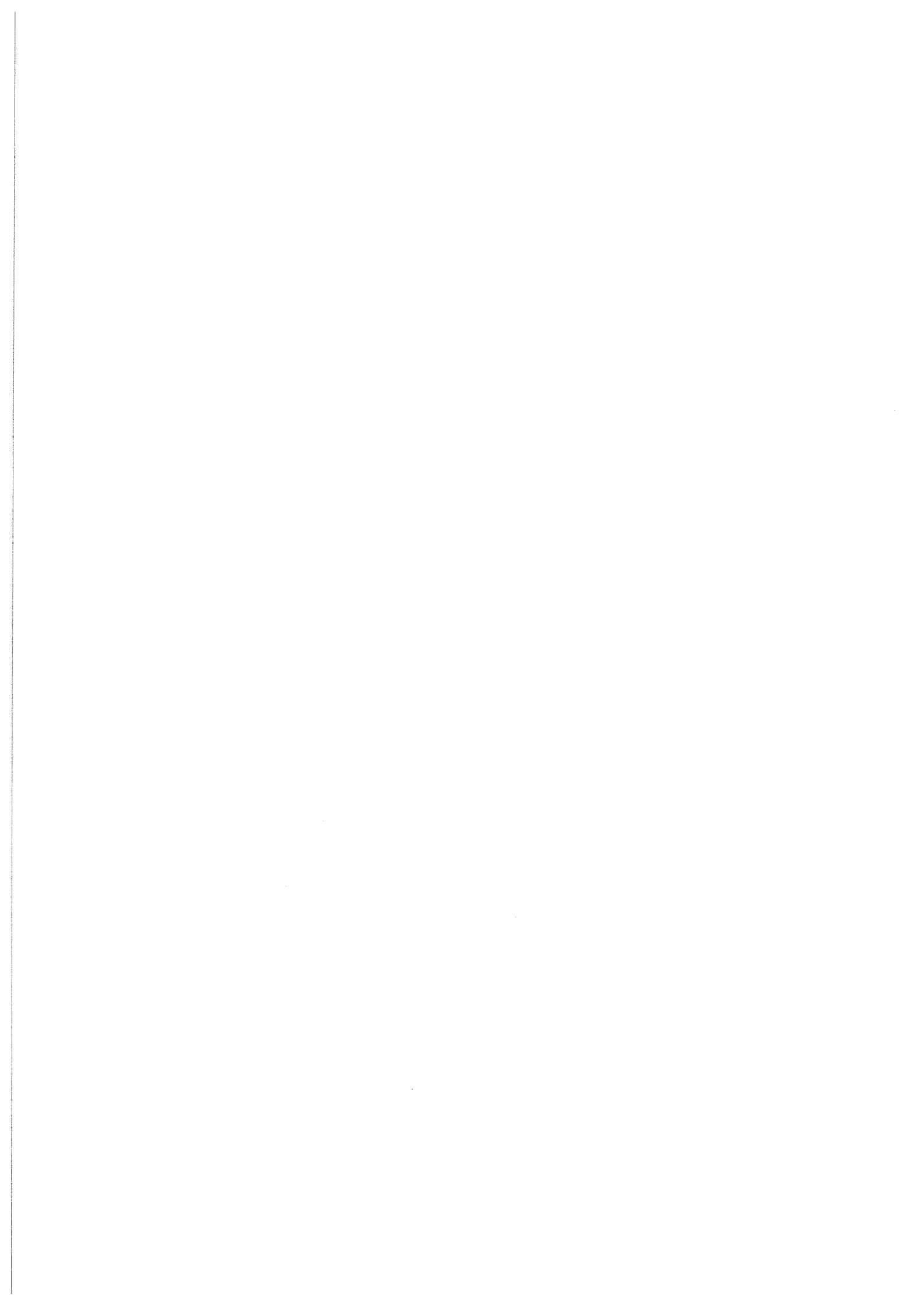
ג(2) מן הכלל אל הפרט - חוק

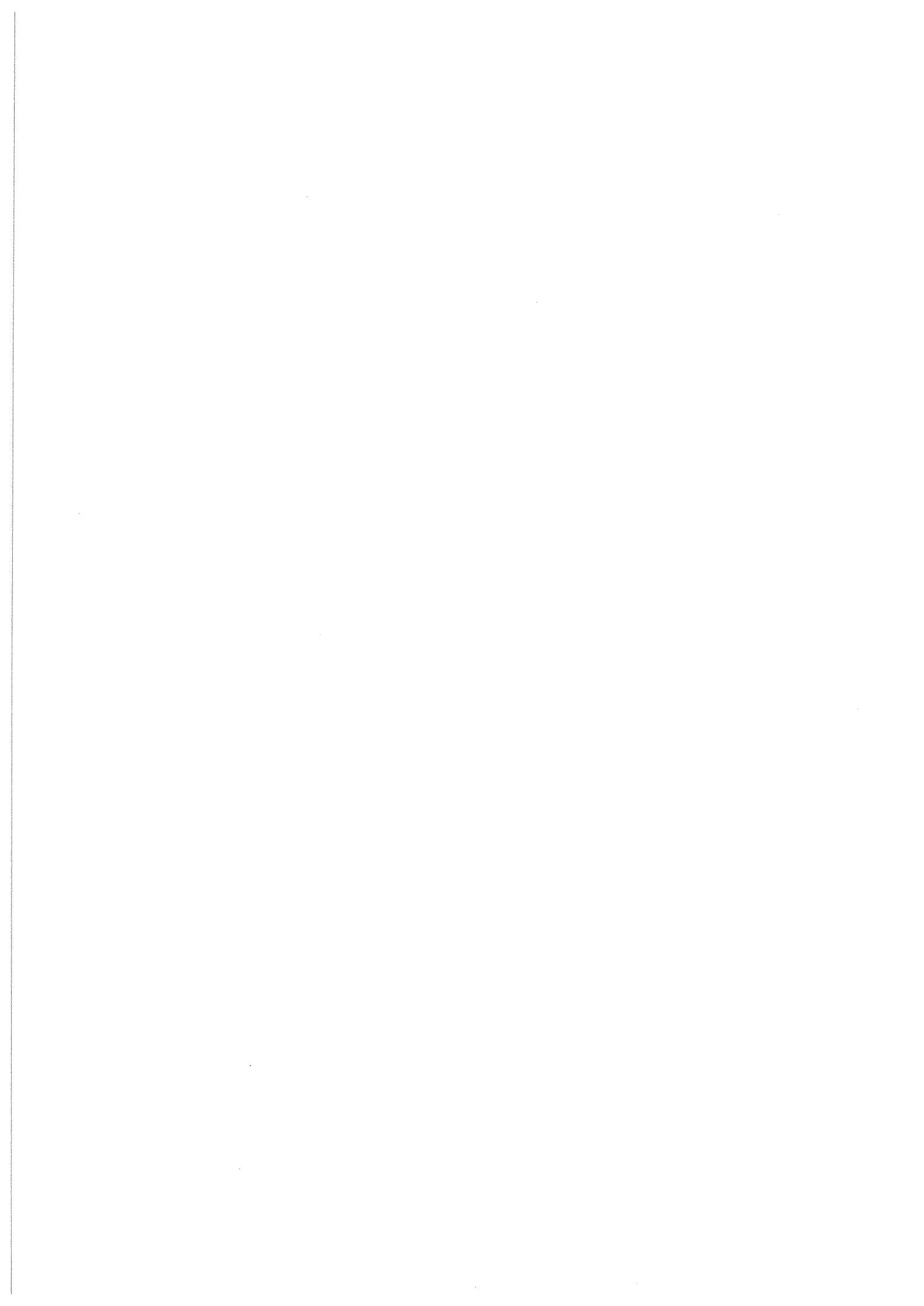
34. בסעיף 242 לפקודה, המצוי בסימן ב' לפרק 12 שעניינו
 אחריות וחובה לדאוג ל-"תברואה, בריאות הציבור ונוחותו". ה-
 השאר לחובה שהטילה הפקודה על העירייה, לדאוג לפינוי האשפה מנכ-

35. בסעיף 1 לחוק העזר חוק העזר [שאיננו מפנה לסעיף 242 לפקודה], הוגדו.
 רחבה יתרה המונח
 "אשפה" כך שהוא כולל כל דבר שיתכן ויושלך, למעט הפרשות ופסולת של בעלי-חיים ומקומות גידולם
 [בחוק העזר: "זבל" ו- "מכלאה"], או שיירי עבודות בניה [בחוק העזר: "פסולת בניין"]:

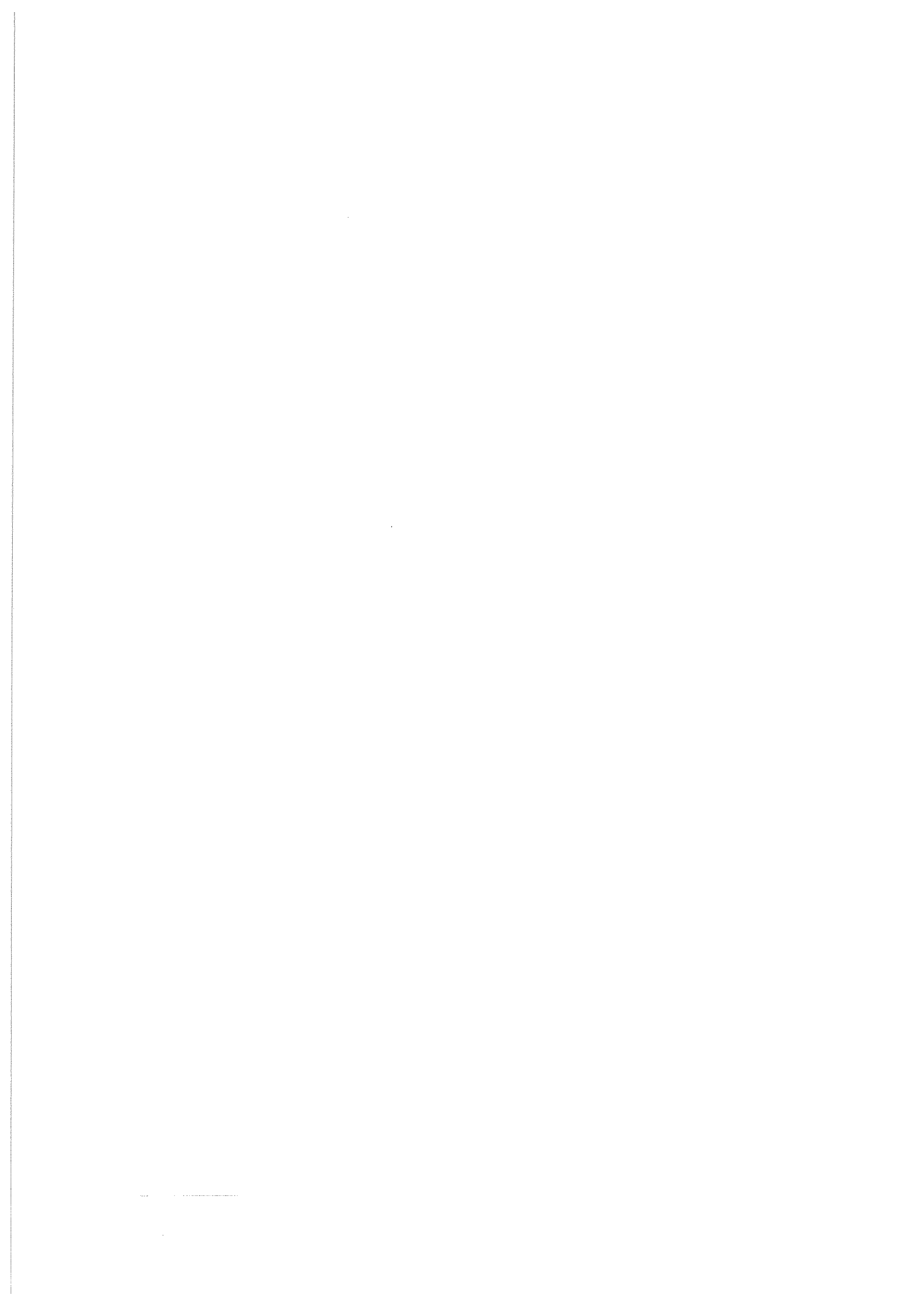
"אשפה" - שיירי מזון ומטבח, קליפות, נייר, בקבוקים, שבדי זכוכית, תיבות,
 קופסאות, קרטונים, סמרטוטים, שיירי מפעל, אפר, בדלי סגורות, שאריות של
 גרעינים, בוטנים, פסולת מכל הסוגים, אריות למיניהן, גרוטאות, פחים, חתיכות
 עץ, קרשים וכן כל דבר העלול לגרום אי סדר או העלול לסכן את הבריאות, למעט
 זבל ופסולת בנין".

56. ואכן, בת.מ. 143/08 לסק ושות' בע"מ נ' עירית אור יהודה נבו, פסק ביהמ"ש גמול ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 250,000 ש"ח (לפני מע"מ), לאחר הודעת חדילה מגביית אגרת פינוי אשפה - כאשר התובעת דשם החזיקה מחסן לציוד, כלים ואבזרים, שלמעשה לא ייצר פסולת או אשפה, כל שכן בהיקף חריג.

ג(6) חוק העזר החדש - תימוכין לטענות המבקשת בתובענה זו

57. המבקשת תטען כי העירייה יודעת מזה שנים שהאגרה נגבית בניגוד לדין כמתואר לעיל. מסיבה זו מועצת העיר חולון אישרה **ביום 2.12.07** את חוק העזר, לאחר ששמעה הסברים על הבעיות שהוא נועד לפתור בחוק העזר הקיים - שמכוחו האגרה נגבית עד היום [ראו גם תשובת ראש העיר לשאלתא].
58. ראו למשל דברי עו"ד קמינר, היועץ המשפטי של העירייה, על ההבדלים בין חוק העזר הקיים והחדש, בעמוד 18 לפרוטוקול:

"... ההבדלים העיקריים זה תחשיב מדויק לגבי פינוי אשפה עודפת, מה שאנחנו קוראים אשפת מפעל. אשפת מפעל בהגדרה היא בעצם אשפה של כל עסק. אבל הכוונה היא לאותם עסקים, והעירייה מחייבת גם היום על פי חוק העזר הקיים".

ובהמשך שם:

"כאן בעירייה עשינו חושבים פעם שנייה וחשבנו שבעצם זה לא הגון ולא צודק לחייב את התעשייה או את המפעל כפי שמוגדר כאן בכל הוצאות פינוי האשפה שלהם, כאשר הם בעצם משלמים ארנונה. ובאותה מידה שתושבים או עסקים שהאשפה שלהם היא רגילה לא מוסיפים עוד אגרת פינוי אשפה, אלא זה כולל במסגרת הארנונה שלהם, חשבנו שגם מפעלים עם פסולת עודפת, אשפה עודפת, גם הם לא ישלמו את אותו חלק שכולם מקבלים מתוך תשלומי הארנונה".

59. בנוסף, מדברי מר ראובן פרדס, שכנראה ערך את תחשיב חוק העזר החדש, עולה כי תעריפי האגרה הנוכחיים נקבעו באופן שרירותי ועל בסיס מחיר שסיכמה עם קבלן פינוי הפסולת [שם, ע' 20]:

"התעריף הקודם הושב על פי המחיר שמשלמים לקבלן שמפנה את האשפה, בתוספת".

מהמשך דבריו [שם] שנועדו להסביר את ההבדל בין חוק העזר החדש ובין חוק העזר הקיים, ניכר שהאגרה נגבית גם ממי שמייצר אשפה לא-עודפת בכלל, כמו גם את האפליה לרעה של חברי הקבוצה:

"בפינוי אשפה המצב הוא קצת שונה, כי החלק ההרי של האשפה מפונה, זה אשפה של תושבים, זה לא אשפת מפעל, ולכן העיקרון הוא שהאגרה תכסה רק את הפסולת העודפת כאשר את החלק האחר יכסו התושבים מתוך הארנונה שלהם".

עוד הסביר מר פרדס, כי לחוק העזר החדש חושבה פסולת חריגה לפי כמות למ"ר. גם זאת לכאורה בניגוד למצב הקיים שבו העירייה גובה את האגרה לפי תדירות הפינוי וקיבולת הכלי בלבד [ע' 21]:

"פסולת עודפת חושבה על ידי כך שחישבנו את הכמות של פסולת למ"ר".

60. המבקשת תטען שהאמור בפרוטוקול מהווה סוג של **הודאת-בעל-דין** ועדות ניצחת לכך שהעירייה גבתה את האגרה בתקופת התביעה, **בידיעה** שאינה חוקית ולמצער באפליה ובחוסר סבירות, בהיותה נגבית בעד כל פינוי של אשפה רגילה, ולא על בסיס קריטריונים ותחשיב מהימן של הוצאות פינוי אשפה חריגה (עודפת) בלבד. לא ניתן אלא להסיק, שהעירייה החליטה להמשיך ולגבות את האגרה כל עוד שלא תאולץ לחדול מכך בהליך משפטי, או עד שייכנס לתוקף הסדר חוקי חדש.

61. המבקשת תטען כי רשות שלטונית סבירה אינה רשאית לנהוג כך. מחובתה לתדול מהגבייה באופן יזום כשמתברר לה שהגבייה אינה מתיישבת עם הוראות הדין.
- מקל וחומר, לאתר שניתנו בבתי המשפט פסקי דין ברורים ומפורשים בענין אגרה כזו ממש.
62. מדובר אפוא בגבייה שנעשתה - ביודעין - בחריגה מסמכות, בניגוד לדין ואפליה לרעה של חברי הקבוצה לעומת המחזיקים בדירות מגורים ובעסקים שלא נכללו בהגדרת "מפעל".
63. האגרה היא למעשה מס מוטווה, וכמותה גם כתוספת והעלאה עקיפה ואסורה של הארנונה הכללית, בניגוד לפסיקה שהמשילה התנהגות כזו לפגיעה קשה וחמורה בשלטון החוק [למשל רע"א 11304/03 כרטיסי אשראי נ' עיריית חיפה נבו; בג"ץ 4225/95 לקסן (ישראל) בע"מ נ' עיריית אילת פ"ד נח(5) 499; רע"א 3784/00 שקם בע"מ נ' מועצת עיריית חיפה פ"ד נ"ז(2) 481].
64. בנסיבות אלה יש להשיב לחברי הקבוצה את האגרות שנגבו בניגוד לחוק, בתקופת התביעה המרבית שנקבעה בסעיף 21 לחוק התובענות, כמו גם להפסיק את הגבייה הבלתי-חוקית לאלתר.

ד. עילות התביעה

65. בנוסף לאמור לעיל יפורטו להלן עילות התביעה נגד המשיבה בהתבסס על דברי חקיקה שונים, עקב כך שהתקינה את חוק העזר שלא כדין – ולחלופין לא פעלה כנדרש בחוזר מנכ"ל משרד הפנים ובפסיקת בתי המשפט ולא עדכנה את תעריפי האגרה על יסוד תחשיב המבוסס על קריטריונים סבירים לכיסוי הוצאות אמת של פינוי האשפה חריגה בלבד – ועקב כך שגבתה את אגרות האשפה בתקופת התביעה.

ד(1) דיני עשיית עושר ולא במשפט

66. המשיבה חייבת להשיב לחברי קבוצה את כל הכספים שגבתה ביתר ולא כדין מכוח סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר"). חובתה כרשות ציבורית להקפיד על ניהול תקין ומקצועי ולא לגבות כספים שלא כדין [ת.א (ת"א) קופת חולים נ' עיריית ת"א, נבו; ע"א 1761/02 רשות העתיקות נ' מפעלי תחנות בע"מ, נבו; ענין שירותי בריאות כללית, נבו; ת.א (ת"א) 1287/04 קופת חולים לעובדים לאומיים נ' עיריית ת"א (18.3.09) נבו].
67. המשיבה לא תוכל להיות פטורה מהשבה מכוח סעיף 2 לחוק עשיית עושר, נוכח חסרון הכיס שנגרם לקבוצה – המצטבר הרבה מעבר לתקופת התביעה המוגבלת לפי חוק התובענות – ובפרט לאור כך שהגביה נעשתה בידיעה שאינה סבירה ומפלה לרעה את חברי הקבוצה, ומנוגדת לחוק ולפסיקה.
68. להשבה ישנו יסוד מרתיע ומחנך, המגשים עקרון חשוב של תכלית חוק התובענות [ראו: ת"צ (מרכז) 17302-07-10 ארבל נ' מועצה מקומית אליכין, נבו]. ההשבה חשובה גם למען אמון הציבור ברשויות השלטון ובשלטון החוק - תכלית חשובה נוספת בדיני המס ובפרט במסגרת הייצוגית [ראו: ת.א. 1690/01 רונן נ' מועצת עיריית בת-ים נבו; י' פרידמן דיני עשיית עושר ולא במשפט מעמ' 877].

69. המבקשת ערה לכך שבענין **שרותי בריאות כללית** הועמדו לדין נוסף עקרונות חובת ההשבה של כספים שגבתה רשות שלא כדין. אולם, לעת הזו חובת ההשבה של הרשות המנהלית **אינה עוד** "שאלה נכבדה שטרם הוכרעה" [כדברי כב' השופט גרוסקופף, ת.צ. (מרכז) 5731-08-07 **יובל קיבל נ' בזק** (8.3.10), נבו, ס' 24], וזאת לאור פסקי הדין של בית המשפט העליון בענין **רשות העתיקות** ובענין **שרותי בריאות**, שביססו את חובת הרשות להשיב סכומים עודפים שגבתה כאגרה או כמס שלא כדין. יצוין שבדין הנוסף לא הועמדה למבחן שאלת חוקית הגביה, ועוד יצוין שבאותו מקרה לא דובר בתביעה ייצוגית, שבה המחוקק קבע מראש איזונים לענין ההשבה, לרבות בסעיפים 9 ו-21 לחוק התובענות.

ד(2) עילות תביעה מדיני חובת תום הלב הכללית ומתחום המשפט המינהלי

70. המבקשת תטען שהעירייה הפרה את חובותיה כרשות שלטונית הגובה תשלומי חובה לנהוג בהגינות ובתום לב, שמקורה גם בסעיף 61(ב) לחוק התוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 וגם בהלכה הפסוקה, המדגישה את חובת ההגינות המוגברת. מדובר בחובות מתמירות גם לאור **ההגנה החוקתית** על הקניין של חברי הקבוצה, ולאור ההלכה שגביית תשלומי חובה בחריגה מסמכות מהווה פגיעה קשה וחמורה בשלטון החוק [בג"צ 170/87 **אסולין ואח' נ' ראש עיריית קרית גת** פ"ד מב(1) 678; עע"מ 3874/02 **עיריית חדרה ואח' נ' חברת שיקרצי תעשיות בע"מ** פ"ד נח(5) 877].

71. המבקשת תוסיף כי בנסיבות הענין המשך הגביה בתקופת התביעה נעשה **בחוסר סבירות קיצונית**, בניסיון להגדיל את הכנסות העירייה, עד שיחול שינוי בדין או תינתן החלטה שיפוטית.

ד(3) עילות תביעה על פי פקודת הנזיקין

72. מעשיה ומחדליה של העירייה המתוארים לעיל מהווים גם עוולות של הפרת חובה חקוקה ו/או רשלנות לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין").

73. הפרת חובה חקוקה – הואיל והכספים נגבו בחריגה מסמכות, בניגוד לסעיף 1 לחוק יסוד: משק המדינה, וכן ל-"דיני ההקפאה" האוסרים גביה מוסווית או עקיפה של ארנונה, ובשל כך נגרם אותו הנזק (גביה ביתר) שהחובה החוקית נועדה למנוע.

74. רשלנות – הואיל והתקנת חוק העזר ו/או אי-עדכון התעריפים ו/או המשך הגביה בתקופת התביעה, מנוגדים **לכל הפחות** לחובת הזהירות והמיומנות הסבירה המוטלת על רשות מקומית הגובה כספים. קל וחומר לאור עמדתה שלה עצמה שצריך לשנות את בסיס החיוב ולהתאימו לעלויות פינוי אשפה חריגה בלבד, ולאחר פסקי הדין שהתפרסמו בענין **הקריון** ובענין **ברקאי**. בכך נגרם לחברי הקבוצה נזק קונקרטי בדמות החיובים שגבתה מהם המשיבה.

ה. האינטרס הציבורי הינו לחייב את המשיבה בהשבה

75. לאור המסכת העובדתית והמשפטית שהוצגה לעיל וחובת תום הלב המוגברת שחבה המשיבה כרשות שלטונית, קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה להורות למשיבה להשיב לאלתר את **כל** הגביה ביתר.

76. בעמ"נ 227/04 **פרץ בוני הנגב- אחים פרץ בע"מ ואח' נ' עיריית בית שמש** נבו, נפסק שהציבור בכלל והמעוררות בפרט רשאים היו לצפות כי הרשות תנהג כדין. ואם לא כך, עליה להשיב את שקיבלה. ככל שהרשות המקומית תדע שיוטל עליה להשיב כספים שגבתה מהאזרח שלא כדין, כך תגבר מצידה המודעות לזהירות ולאחריות הנדרשת בגביית תשלומי חובה.

77. בע"א 5242/04 עיריית בית-שמש ואח' נ' רוטשטיין נבו, נקבע כי בשאלה, האם חיוב הרשות בהשבה יהיה בלתי-צודק, יש לבחון תחילה את תום-ליבה של הרשות בביצוע הגביה, וכאשר המדובר בהטלת תשלום חובה במקרה גבולי, עליה לנקוט במשנה זהירות ואחריות. בנסיבות הענין כמתואר לעיל, לא מדובר כלל במקרה גבולי. כפי המפורט לעיל, המשיבה לא תוכל לטעון לתום-לב. [השווה: פרשת רשות העתיקות ופרשת שותי בריאות כללית].

ו. סכום ההשבה לקבוצה

78. המבקשת תטען כי על העירייה להשיב את מלוא האגרות שגבתה מחברי הקבוצה בתקופת התביעה.
79. כאמור לעיל, מנתוני העירייה עולה כי סך האגרות בתקופת התביעה לא נפלו מ- 8,382,000 ש"ח לשנה (קרו). לסכום זה (לפחות) יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לחוק הריבית, עד תום ההשבה.
80. הנתונים המלאים בענין זה מצויים בידי העירייה והמבקשת תבקשה להציגם בהתאם לצורך, ואם יידרש הדבר ניתן יהיה לתקן את סכום התביעה המדויק.

ז. התובענה מתאימה למסגרת הייצוגית

81. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר תובענה זו כתובענה ייצוגית לפי סעיף 3 לחוק התובענות ופריט 11 לתוספת השניה לאותו חוק, הואיל ומדובר ב- "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר", היא אגרת האשפה שהעירייה גבתה מחברי הקבוצה, ועל כן התביעה להשבתה מקימה עילה לתובענה ייצוגית בהתאם לחוק התובענות.
82. מרכז הכובד של התובענה מצוי בתביעה כספית להשבה, הנובעת בין היתר מעילות של עשיית עושר ומהעובדה שהעירייה גבתה את הכספים הללו בידיעה כי היא נעשית בחריגה מסמכות וכך באפליה.
83. המבקשת תטען שהוכיחה, לפחות במידת הצורך לקבלת בקשה זו, כי מעשי העירייה נעשו לכל הפחות מתוך זלזול או העדר שימת לב כראוי וכנדרש להוראות הדין מצד רשות שלטונית הגובה תשלום חובה.

גודלה של הקבוצה מצדיק הגשת התובענה כתובענה ייצוגית

84. המבקשת מבקשת לייצג כלל משלמי האגרות בתחומה של המשיבה, שלכאורה את כולם חייבה לעירייה לשלם את האגרה בחריגה מסמכות, בחוסר סבירות ובאפליה. היקפה וגודלה של הקבוצה מצדיק את הדרך של תובענה ייצוגית. אף לא קיימת דרך אחרת להושיב את כל הצדדים הרלבנטיים במסגרת משפטית הולמת ויעילה, שיתכן וגם תאפשר להגיע לפתרון שלא יחייב הכרעה שיפוטית.
85. גודלה של הקבוצה גם אינו מאפשר מבחינה מעשית לצרף את כל חבריה למסגרת של תביעה רגילה, ויש בכך טעם נוסף המצדיק את אישור התובענה הייצוגית. בכך מוגשמת תכלית החוק לאפשר לאדם או לקבוצת אנשים, שזקוק של כל אחד מהם הינו קטן יחסית, לתבוע בשם כל הנפגעים האנונימיים שסכום תביעתם הכולל הינו גבוה לאור ריבוי מספרם, ואילו כל אחד מהם עלול להירתע מהגשת תביעה פרטית בשל הטרחה וההוצאות הכרוכות בכך, מול הסכום הקטן יחסית של הנזק הפרטי [השווה: ת.א. (ת"א) 1782/01 הרשקו נ' עיריית ת"א, נבו; ת.צ. (מרכז) 1260-03-10 ברוך נ' עיריית רעננה, נבו].

86. במקרה דנן כאמור המבקשת וב"כ, וכן חברת מועצת העיר, הגבי' מלינובסקי, נוכחו לראות שקיים גם חשש אמיתי בקרב חברי הקבוצה להעמיד עצמם בקו החזית מול העיריה ולייצג את הקבוצה בעצמם (לפחות בשלב זה), ועל כן המבקשת מגישה את התובענה בתורת "ארגון".

התובענה מעלה שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וישנו סיכוי סביר כי הן יוכרעו לטובתם

87. השאלה העיקרית (אם לא היחידה) השנויה במחלוקת בתובענה: האם המשיבה גבתה כדין או שלא כדין את אגרות האשפה מחברי הקבוצה. זוהי שאלה מהותית ומשפטית באופיה, המשותפת לכל חברי הקבוצה המיוצגת. למעשה, ספק אם יכולה להיות מחלוקת של ממש בשאלה זו, לאחר שורת ההלכות השיפוטיות הנזכרת לעיל ובפרט לאור הדברים שנאמרו בפרוטוקול מליאת המועצה המצורף לתובענה.

88. למבקשת וליתר חברי הקבוצה עלת תביעה משותפת: בבסיס התובענה עומדת שיטת פעולה זהה של המשיבה כלפי כל חברי הקבוצה ששילמו למשיבה את האגרות.

89. כל השאלות העיקריות לדיון בתובענה זו מתנקזות לשאלה אחת, הנוגעת באופן זהה לכל חברי הקבוצה המיוצגת וכוללת את כל מרכיבי עלת התביעה. אף אם ייתכנו הבדלים רלבנטיים בין פרטים בודדים מתוך הקבוצה המיוצגת (דבר המוכחש), ההלכה היא כי הפרות המבוצעות באופן שיטתי ואחיד, אף אם לא במסמך אחד או בבת אחת, עומדות בגדר הדרישה לקיומה של עילה משותפת [למשל ת.א. (נצרת) 785/98 זילברשג עיטל נ' אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ נבן]. מעבר לכך גם לא נחוצה זהות מוחלטת בכל השאלות הטעונות הכרעה עובדתית או משפטית. די בכך שהשאלות העיקריות תהיינה משותפות לחברי הקבוצה [רע"א 8268/96 רייכרט נ' שמש (פ"ד נה(5) 276 בעמ' 296].

90. המבקשת תוסיף כי ההשבה תהיה קלה ונוחה - בדרך של חישוב אריתמטי פשוט. בעובדה שיייתכן ויושבו סכומים שונים לחברים שונים בקבוצה, כנגזרת של התשלום בפועל, אין כדי להגביל או להקשות על אישור התובענה כייצוגית [בשא (ת"א) 31032/06 סריגי שלום מ נ' עיריית תל-אביב נבן]. בהתאם לפסיקה, אין חובה שסכום ההשבה לכל חבר בקבוצה יהיה זהה. די בכך שיינתן סעד הצהרתי (נלווה) על חובת ההשבה ועל העקרון לפיו על המשיבה לחשבה בפועל [ענין סריגי שלום; ת"א (ת"א) 16/97 זימבר נ' עיריית ת"א דינים-מחוזי, לב(2) 507; ע"א 1977/97 ברזני נגד בוק פ"ד נה(4) 584, ס' 28].

התובענה הייצוגית היא הדרך העדיפה, המוצדקת וההוגנת להכרעה במחלוקת

91. המבקשת תטען שדי בכך כי לחלק מחברי הקבוצה אין כדאיות כלכלית לתבוע את זכויותיהם בתובענה רגילה ואו כי מדובר בקבוצה גדולה שסבלה מאותה פגיעה שיטתית, כדי לקבוע שתובענה ייצוגית תהיה הדרך המוצדקת והעדיפה ביותר להכרעת המחלוקת בנסיבות הענין. המשיבה פגעה בקניינם של חברי הקבוצה כתוצאה משיטת פעולה זהה ואחידה, והדרך ההוגנת ביותר בנסיבות אלה תהיה פעולה קולקטיבית עבורם ומטעמם בתובענה הייצוגית. הליך כזה הינו הדרך העדיפה, המוצדקת, ההוגנת וגם היעילה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין.

92. המבקשת תטען כי ניהול תובענה נפרדת בידי כל תובע בנפרד יהיה כרוך בעלויות גבוהות עשרות מונים מניהול תובענה ייצוגית זו, גם לכל אחד מחברי הקבוצה הגדולה, גם למשיבה (ובעקיפין לכלל תושביה), וגם למערכת המשפט, קרי לציבור כולו. בנוסף, המקרה בו מספר חברי הקבוצה גדול וסכום תביעה כל בודדת קטן יחסית הינו "טיפוסי" מטבעו לתובענה ייצוגית, תוך הגשמת המטרה של מכשיר דיוני זה, להשיב את הגביה שהמשיבה גבתה שלא כדין לחברי הקבוצה הזכאים כולם לאותו סעד עקרוני. זאת מקל וחומר, לאור תקופת ההשבה המקוצרת מאוד שנקבעה בסעיף 21 לחוק.

93. בנסיבות כאלה התובענה הייצוגית גם תחסוך זמן שיפוטי יקר ומשאבים מיותרים, שיושחתו לריק אם ינוהלו במקומה תביעות פרטיות נפרדות. בכך גם יימנע החשש מפני החלטות סותרות בהליכים דומים.
94. בנוסף, הפער ביחסי הכוחות בין המשיבה ובין הנישום הטיפוסי מהווים שיקול נוסף לאישור התובענה. כידוע, קיים חשש ממשי לקושי בניהול תביעות נגד רשויות המינהל: גופים התלויים בחסדן יהססו להגיש נגדה תביעות ואילו יחידים יתקשו לממן את ההליך היקר. חוסר האיזון בין השתקנים הפועלים בזירה הינו אחד השיקולים הנכבדים לאישור תובענה ייצוגית, שתכליתה גם אכיפת הדין ומניעת פעולות בניגוד לחוק [ראה למשל: רע"א 3126/00 א.ש.ת נגד מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 220].
- במקרה דנן החשש הזה **התממש** בפועל, הואל והתברר שמספר חברים בקבוצה הביעו במפורש את תמיכתם בהגשת התובענה, אך חששו להיות התובע המייצג בעצמם.
95. אדם מן היישוב לרוב אינו בקי בבדיקת התשתית החוקית הכרוכה בבדיקת חיובים עירוניים שונים שבהם הוא מחויב וגם אינו נדרש להשוותם למקורות הדין המסמיך וההלכה הפסוקה העדכנית [ת.א. (י"ם) 1114/99 אליהו שוקרון נ' עיריית ירושלים, נבו]. הנישום רשאי להניח שהם נדרשים ונגבים מכוח חקיקה ראשית או משנית כשרה ותקפה, שנבדקה ונבחנה קודם לכן ומעת לעת על-ידי המשיבה, הן עובדתית והן משפטית [ראו בענין **שרותי בריאות כללית**]. שיקול זה תומך, מחד גיסא, באישור תובענה ייצוגית שבה ניתן לברר ביעילות המרבית את המחלוקת, ומאידך גיסא, בהגשתה באמצעות עו"ד **המתמחים** בתחום המשפטי הרלבנטי [ת"מ (ת"א) 113-09 מלר נ' עיריית מודיעין-מכבים-רעות, נבו].
96. בנוסף יש להביא בחשבון את האופי החמור של הפרת החוק מצד המשיבה, שהיתה צריכה להימנע מהגביה הבלתי-חוקית מראש; ואם לא מראש, כי אז לאחר שהתבררו הדברים שהובאו בפרוטוקול מליאת המועצה; ואם לא גם אז, הרי שלכל המאוחר עם הינתן פסקי הדין בענין **הקרוין** ובענין **ברקאי**. בהקשר זה מצטרפת לתובענה חשיבות ציבורית ממדרגה ראשונה, כמכשיר שנועד לגרום לעירייה להשיב את הכספים שגבתה ביודעין שלא כדין או להודיע על חדילה מהגביה.
97. המבקשת תוסיף כי העתירה התלויה ועומדת בענין חוק העזר החדש אינה מכשול לאישור תובענה זו, מהטעמים הבאים המצטברים זה לזה:
- ראשית ולהבדיל מעתירה מינהלית או לבג"צ, תובענה זו הינה **לסעד כספי** לפי חוק התובענות המצויה בסמכות עניינית של בית המשפט נכבד זה, המוסמך גם להכריע בשאלת חוקיותה וסבירותה של הגביה כשאלה נגררת (אינצידנטלית) המתעוררת בגדרה [ראו בענין **סריגי שלום**].
- שנית, תובענה זו היא ההליך **המתאים והיעיל ביותר** לברר את זכות ההשבה הכספית לחברי הקבוצה [כל עוד שבית המשפט העליון לא שלל כזו באופן גורף ובמפורש], בכפוף לסעיפים 9 ו-21 לחוק. המסגרת הדיונית של עתירה איננה מתאימה לבירור העובדות הכרוך בכך.
- יוער כי בירור היקף ההשבה המדויק או הגנות שיתכן והמשיבה תבקש לעורר, מקומו בשלב הבא של הדיון, לאחר אישור התובענה כיייצוגית [ת"מ (ת"א) 139-07 **איצקוביץ מוטי נ' עיריית נס-ציננה**, נבו].
- שלישית, העובדה שהעירייה מוסיפה לגבות את האגרה למרות שבכדי לרפא את פגמיה מועצת העיר אישרה כבר בשנת 2007 את חוק העזר החדש עולה כדי חוסר תום לב. הגשת התובענה תביא אותה לצומת החלטה שעד היום בחרה לברוח ממנה – והיא לתדול מהגביה וליהנות מההגנה לפי סעיף 9 לחוק התובענות, או להתמיד בה ולשאת בסיכון הכרוך כך אם התובענה תתקבל.

קיים יסוד סביר להניח כי התובעת ובאי-כוחה מייצגים בדרך הולמת את כל חברי הקבוצה

98. קיים יסוד סביר שהמבקשת המגישה את התובענה בתורת ארגון ולטובת שלטון החוק בתחום העיריה ובכלל [ראו פרק א' לעיל], תייצג בדרך נאמנה והולמת את עניינם של חברי הקבוצה ללא ניגוד עניינים.
99. ב"כ המבקשת הח"מ הינם כשירים לייצג בדרך הולמת את עניינה של המבקשת ושל הקבוצה המיוצגת.
100. משרד הח"מ עוסק במיסוי המוניציפאלי ותשלומי חובה לרשויות מקומיות וזהו תחום מומחיותו ועיסוקו הכמעט **בלעדי**. למשרד ניסיון מוכח בליטיגציה בתחום זה, ומייצג חברות וגופים מובילים במשק ואף נכסים השייכים למדינה (מכוח הרשאת היועץ המשפטי לממשלה). רבים מעוה"ד במשרד בעלי השכלה והכשרה נוספת, בפרט כלכלנים, ועו"ד אתי כהן העומד בראשו הוא גם רואה-חשבון. למועד זה, המשרד הגיש יותר מעשר בקשות לאישור תובענות ייצוגיות נגד רשויות מקומיות. חלקן עוד מתנהלות, אחדות בהליכי מו"מ לפשרה או ממתיונות להכרעה, וכמה מהן כבר הובילו לחדילה מהגביה, למשל: ת.צ. (מרכז) 1260-03-10 ברוך נ' עיריית דעננה; ת.מ. (ב"ש) 102/09 דדון נ' עיריית אשדוד; ת.מ. (ת"א) 123/07 שרית חבה נ' עיריית בת ים; ת.צ. (מרכז) 49716-11-10 אביר נ' עיריית פתח תקוה.

ח. הסמכות

101. לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית לדון בתובענה מתוקף הוראות חוק תובענות ייצוגיות וחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התשי"ס-2000, הואיל ומדובר בתביעה ייצוגית נגד "רשות".
102. לבית המשפט הנכבד גם סמכות מקומית, בהתאם לתקנה 3 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (החלות מכוח תקנה 19 לתקנות התובענות הייצוגיות, תש"ע-2010).

ט. סוף דבר

103. לאור האמור לעיל בבקשה זו, אין ספק כי אישור התובענה כייצוגית ישרת את המטרות שלשמן הוגשה.
104. לבקשה זו מצורף תצהיר של יו"ר המבקשת, מרדכי איזנברג, עו"ד; וכן תצהיר של חברת מועצת העיר חולון, הגב' יוליה מלינובסקי.
105. בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא לאשר את התובענה כייצוגית ולהורות כמבוקש בפתיח לבקשה זו.
106. כמו כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו, לרבות גמול למבקשת ושכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו כדין.

שלומו אבני, עו"ד (מ.ר. 25023)

עדי מוסקוביץ, עו"ד (מ.ר. 27824)
פלג, כהן, דויטש, מוסקוביץ - עורכי דין
ב"כ המבקשת

10 אפריל, 2011